

ת"פ 63129/01/18 - מדינת ישראל נגד סבר זמירו

בית משפט השלום בכפר סבא

02 פברואר 2020

ת"פ 63129-01-18 מדינת ישראל נ' זמירו

לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י משטרת ישראל
שלוחת תביעות כפר סבא
באמצעות עו"ד נופר מזולה

נגד

הנאשם סבר זמירו
ע"י ב"כ עו"ד אבי כהן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אנה קצובסקי ועו"ד בני דורון

ב"כ הנאשם עו"ד פרידה וול

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם, סבר זמירו יליד 1977, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר ידוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירות של **פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, הסגת גבול ו-גניבה**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.1.2018 בשעה 4:30 הגיעו הנאשם ואחר שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, לבניין בן ארבע קומות בקלאנסווה, כאשר הנאשם לבש כובע שהסתיר את פניו והאחר הרכיב על ראשו קסדת אופנוע.

השניים ניגשו למחסן הממוקם בקומת הקרקע של הבנין. הנאשם ניסה לפתוח את דלת המחסן באמצעות פלאיר אך לא הצליח ואז האחר פתח את הדלת באמצעות סכין והשניים נכנסו פנימה. מיד ובסמוך נטלו השניים מהמחסן פטישון, מכשיר "קונגו", משאבת מים, משחזת, מפתח אנגלי בינוני, מיקורגל, חלקי צנרת, בלון גז, מברגים ואזמל לפטישון (להלן - "**הרכוש**"), העמיסו הרכוש על מריצה שהייתה במחסן ועזבו את המקום.

ביום 16.1.2018 בשעה 3:15 שבו הנאשם והאחר לבנין, והשיגו גבול במחסן בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה. השניים נטלו מהמחסן ציוד ומכשיר טלוויזיה. לפתע התעורר אחד משוכרי הדירות בבנין. למשמע צעקותיו ברחו הנאשם והאחר כשהם זונחים את שלל הגניבה בפח זבל בסמוך לבנין. השוכר יצא מהבנין, ראה את הנאשם בורח ורדף אחריו לביתו עד הגיע שוטרים למקום.

3. יצוין כי בחקירותיו במשטרה נקב הנאשם בשמו של האחר המוזכר בכתב האישום, אך בהמשך חזר בו מהפללת האחר. לאחר שנשמעו הערות בית המשפט בדיון שקדם להצגת ההסדר, מסר הנאשם הודעה נוספת במשטרה בה הסביר מדוע חזר בו מאותה הפללה, ואולם המאשימה לא מצאה שיש בידה די ראיות על מנת להעמיד לדין את האחר, וזאת בין היתר נוכח התנהלות הנאשם בחקירתו.

ראיות לעונש

4. לחובת הנאשם 14 הרשעות קודמות בעבירות רכוש (בעיקר התפרצויות), אלימות וסמים. הנאשם ריצה 9 עונשי מאסר בפועל.

5. הנאשם לא התייצב לפגישה הראשונה בשירות המבחן ולא ניתן היה להגיש בעניינו תסקיר. על כן נדחה הדיון. בהמשך הוגשו בעניינו מספר תסקירים שמתארים כולם תמונה עגומה של מכור לסמים קשים שלמרבה הצער אינו רוצה ובעיקר אינו מסוגל להיגמל ולהשתקם. בשלב מסוים התאשפז הנאשם, על דעת עצמו ולפרק זמן קצר בלבד, במכון גמילה בשטחי האזור. ברם, הנאשם לא ראה לנכון לעמוד בקשר כלשהו עם שירות המבחן והאחרון ביקש לסיים את ההליך בעניינו של הנאשם ללא מעורבות השירות.

6. במסגרת הטיעון לעונש הגיש בא כוחו את אחת מהודעות הנאשם במשטרה. בהודעה זו (נע/1), השלישית במספר, הודה הנאשם באמור בכתב האישום וטען כי האחר סחט אותו וגרם לו לבצע את העבירות.

7. הנאשם הגיש מסמכים רפואיים (נע/2) מהם עולה כי ביום 16.10.2019 נחבל בכף רגל ימין ושבר את העקב, לדבריו לאחר שנפל מקומה שניה. בסיכום המחלה נרשם שלא מדובר בבעיה כירורגית חריפה.

תמצית טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה, עו"ד נופר מזולה, עמדה על חומרת מעשי הנאשם שביצע את עבירות הרכוש המתוארות בכתב האישום המתוקן לאחר תכנון קפדני וביחד עם אחר. לדברי התובעת עניין לנו בעבירות שגורמות צער ועגמת נפש לאזרחים תמימים ואף הפכו "מכת מדינה".

לטעמה של התובעת מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ובמכלול הנסיבות עתרה לעונש בתקרת המתחם, כמו גם מאסר על-תנאי ופיצוי לנפגע העבירה.

הוגשה פסיקה לעונש.

9. ב"כ הנאשם, עו"ד אבי כהן, טען כי כתב האישום המתוקן אינו חמור במיוחד וביקש לחמול על הנאשם, בשל נסיבות חייו הקשות. הוא עתר לגזור על הנאשם ענישה מותנית בלבד ולכלל היותר מאסר שירות בעבודות שירות.

הנאשם בדברו האחרון לעונש טען שהרכוש הגנוב נשאר במקום וכן אמר שאם יפסיק ליטול את התרופות שרשמו לו בבית החולים בגין פציעתו - יוכל לעבור בדיקות לגילוי סמים.

דין

10. הנאשם ואחר יזמו, ובאישון לילה הוציאו לפועל, התפרצות למחסן. כשפניהם מוסתרות פרצו השניים את דלת המחסן וגנבו ממנו סחורה בשווי לא מבוטל. חמישה ימים לאחר מכן נכנסו השניים פעם נוספת לאותו המחסן, ורק משום שהופרעו בידי אדם שנכח במקום לא הצליחו להימלט כשבידם השלל הנוסף שגנבו מהמקום. יש לציין כי הנאשם נעצר בשל תושייתו של אותו אדם שנכח במקום.

מתחם העונש ההולם

11. הערכים המוגנים העומדים ביסוד המעשים שביצע הנאשם הם שניים: זכות הקניין וביטחון הציבור, שכן כידוע מעשי התפרצות וגניבה יכולים להסתבר ולסכן את הציבור.

12. נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם חמורות למדי, וברי שאין ברף התחתון כסברת בא כוחו המלומד. כך משום התחכום שבמעשה, ביצועו בחבורה, לאחר הצטיידות במכשירים ובגדי הסוואה. כך גם משום העובדה כי השניים, הנאשם והאחר, חזרו פעם נוספת למקום הפשע מתוך כוונה לשים את ידם על שלל נוסף.

ניסיונו של הנאשם לטעון ללחץ שהופעל עליו לבצע את העבירות נדון לכישלון. אמנם הנאשם טען כך באחת מהודעותיו במשטרה, אך לא ראה לנכון לחשוף לפני חוקריו בשלב המתאים את זהות האחר, והתוצאה היא שלמרות מאמצי המשטרה לא ניתן היה בעניין זה להגיע לחקר האמת.

13. בהתחשב באמור לעיל, ברמת הענישה בתחום זה של עבירות ובעקרון ההלימה בין מעשה לעונש ניתן לומר שעתירת המאשימה למתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל מקלה עם הנאשם, בוודאי בכל הקשור לתחתית המתחם. כך, למשל, בפסק דין שהציגה המאשימה [עפ"ג (ת"א) 23941-04-13 **מדינת ישראל נ' נאסר** (28.5.2013)] אושר מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל בגין מעשה התפרצות וגניבה בודד.

לא אעשה עצמי קטגור ואאמץ, במקרה זה, את עתירת המאשימה בכל הקשור למתחם העונש ההולם.

גזירת העונש

14. לחומרה יש להביא בחשבון, במקרה דנן, את עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות רכוש ובכלל, ואת העובדה שאת מעשיו כאן ביצע ימים ספורים לאחר גזר הדין מושא הרשעתו האחרונה בביצוע עבירות של שימוש בכוח על מנת למנוע מעצר, העלבת עובד ציבור, החזקה בסם לצריכה עצמית בלבד והפרעת שוטר במילוי תפקידו - עניין שמעיד על היעדר מורא כלשהו מפני החוק.

15. לקולה אביא בחשבון את הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, שחסכה בזמן שיפוטי ואת מצבו הבריאותי לרבות התמכרותו הכרונית של הנאשם לסמים.

16. לאחר ששקלתי את כלל הנתונים לקולה ולחומרה החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

· מאסר בפועל בן 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 21.1.2018 ועד ליום 23.1.2018. טוב יעשו רשויות הכליאה אם יציעו לנאשם מסגרת גמילה בין כותלי הכלא.

· מאסר על תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

· מאסר על תנאי בן 3 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

· קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם עד ליום 1.8.2020.

· הנאשם יפצה את נפגע העבירה (ע"ת/1) בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישתלם עד ליום 1.8.2020.

ניתן צו למוצגים כפי עתירת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' שבט תש"פ, 02 פברואר 2020, במעמד הנוכחים.